

Ο ΤΥΠΟΣ ΣΤΟΝ ΠΟΝΤΟ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΑΜΨΙΔΗ

Η πνευματική και έκπαιδευτική στάθμη των Έλλήνων τῆς περιοχῆς τοῦ Πόντου ήταν σέ ύψη λόγο σημείο, μέ διφετηρία το περίφημο Φροντιστήριο τῆς Τραπεζούντας και τῆς Ἀργυρούπολης (Κιμίς χανέ), ἐνώ σχολεῖα στοιχειώδους και μέσης παιδείας ήσαν διφθονα, μπορεῖ νά πεῖ κανείς και σέ κωμοπόλεις, μέ έλάχιστο έλληνικό πληθυσμό. Περίφημα Γυμνάσια υπήρχαν στήν Κερασούντα, στήν Ἀμισό, στά Κοτύωρα, στήν Ὄρντού, στή Μερζεφούντα, στήν Μπόφρα, στή Σινώπη κλπ., ἐνώ στήν ἐνδοχώρα διφθονοῦσαν τά σχολεῖα τῆς στοιχειώδους παιδείας.

Αὕτη ἡ πνευματική κίνηση

συνοδευόνταν ἀπό μιά ἀναπάντεχη δικμή τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου. Ἐφημερίδες, περιοδικά και ἄλλα εἶδη πνευματικῆς προσφορᾶς ήσαν διφθονα στήν περιοχή τοῦ Πόντου. Δεκαπέντε ἡμερήσιες και ἑβδομαδιαίες ἐφημερίδες ἔδιναν τόν πολμό τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας και ἐπινοητικότητας στόν Ἑλληνικό Πόντο, ίδιως ὅτερα ἀπό τό 1908 — μέ τήν ἀνακήρυξη τοῦ τουρκικοῦ Συντάγματος πού ἔδινε στήν ἀρχή ἀρκετές ἐλευθερίες στίς μειονότητες γιά νά τίς ἀφαιρέσῃ διμέσως μέ τήν κήρυξη τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Τά ἔντυπα τῆς περιοχῆς τοῦ Πόντου, πού πολλά ἔζησαν και μέχρι τό 1923 είναι τά παρακάτω:

1. Φάρος τῆς Ἀνατολῆς (1908-1923) τῶν ὁδελφῶν Γεωργίου και Δημητρίου Σεράση,
2. Ἐθνική Δράσις (1908-1909) τοῦ Φιλ. Φιλιππίδη,
3. Ἀγκυρα (1908-1912), στήν Ἀμισό, τοῦ Χρυσ. Συμβουλίδη,
4. Νέος Ἀστήρ τοῦ Πόντου (1909) τοῦ Θεόδ. Γραμματικόπουλου, σέ ἀνάμνηση τοῦ «Ἀστέρος τοῦ Πόντου», πού ἐκδόθηκε κατά τό 1885-1886,
5. Ἀρηπίας (1910-1915) στήν Κερασούντα, τοῦ Γ. Βαλαβάνη,
6. περίφημου ιστορικοῦ τῶν τελευταίων χρόνων τοῦ Πόντου,
7. Ἀργοναύτης (1912-1918) τοῦ Στ. Γαληνοῦ,
8. Ποντικός (1912) σατυρική, τῶν Γ. Κουτσούρη και Ἰ. Σινάρου,
9. Ὁρθοδοξία (1901)
10. Ἡχώ τοῦ Πόντου (1901) τῶν Γ. Μιχαηλίδη και Κ. Συμεωνίδη,
11. Λόγος (1901-1918) τοῦ Ν. Λεοντίδη,
12. Περικλῆς (1916) τῶν Χ. Συμβουλίδη και Σ. Συμεωνίδη,
13. Διογένης, σατυρική στήν Ἀμισό τοῦ Β. Παπαδόπουλου,
14. Ἐποχή (1918-1921) τοῦ Ν. Καπετανίδη,
15. Ἐλεύθερος Πόντος (1920) τοῦ Θ. Κ. Θεοφυλάκτου.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΜΨΙΔΗΣ

